U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně **T. B., s. r. o.**, proti **Finančnímu ředitelství v Brně,** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2004, č. j. : 8016/2002/FŘ/120, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2004, č. j. 31 Ca 46/2004-31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením krajského soudu byla odmítnuta žaloba, kterou žalobkyně brojila proti citovanému rozhodnutí žalovaného, jímž dle § 55b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, nepovolil přezkoumání dodatečného platebního výměru Finančního úřadu v Boskovicích ze dne 17. 12. 2001, č. j. 39545/01/284970/2850.

Ve včas podané kasační stížnosti žalobkyně uvedla, že ji podává z důvodu § 103 odstavec 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dodala toliko, že krajský soud nepostupoval v souladu se zákonem a jeho usnesení má vady řízení. Proto navrhla jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Kasační stížnost byla podepsána Mgr. M. U., advokátním koncipientem advokáta JUDr. Bohumíra Zídka.

Krajský soud usnesením ze dne 29. 11. 2004 č. j. 31 Ca 46/2004-47 vyzval žalobkyni k odstranění vad kasační stížnosti. Požadoval konkretizaci důvodu kasační stížnosti a předložení jejího stejnopisu řádně podepsaného žalobkyní nebo jejím advokátem. V souvislosti s tím vyzval žalobkyni, aby soudu předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně žalobkyni poučil o povinném zastoupení advokátem v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Žalobkyně byla také informována o případných následcích nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě, tedy o možnosti odmítnutí jejího podání. Žalobkyně na tuto výzvu soudu nereagovala.

Nejvyšší správní soud se v prvé řadě musel zabývat náležitostmi podané kasační stížnosti. Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Jde o mimořádný opravný prostředek, který lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. a jenž je koncipován

na principu nutného konkrétního tvrzení stěžovatele, v čem krajský soud, který věc projednával a rozhodl, ve svém rozhodnutí pochybil. Výčet možných tvrzení a tedy důvodů, pro které se stěžovatel může obrátit s kasační stížností na Nejvyšší správní soud, je obsažen pod písm. a) až e) tohoto ustanovení. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat konkrétní tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí soudu.

Žalobkyně podala kasační stížnost z důvodů uvedených v písm. e), tedy z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Formální odkaz na toto ustanovení však nenaplnila žádným dalším upřesňujícím tvrzením, ačkoliv k tomu byla soudem vyzvána. Neuvedla tedy, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost rozhodnutí, z jakých faktů tento její názor pramení, v čem přesně měl krajský soud pochybit. S ohledem na vázanost Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti, nemůže ten sám případné vady vyhledávat. Bez této bližší konkretizace ale nelze vyjít z toho, že by kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) byl vůbec uplatněn a nemůže tak být shledán naplněným.

Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

V daném případě žalobkyně v kasační stížnosti uvedla tvrzení, která bez jejich konkretizace nelze podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto jako nepřípustnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.)

Obiter dictum Nejvyšší správní soud uvádí, že v daném případě nebylo rovněž prokázáno, že by žalobkyně byla v řízení o kasační stížnosti řádně zastoupena za podmínek stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s. Advokát JUDr. Bohumír Zídek, který zastupoval žalobkyni v řízení o žalobě, totiž v řízení o kasační stížnosti za žalobkyni nejednal. Kasační stížnost byla podepsána jeho koncipientem, ale tato osoba nemůže s odkazem na § 25 odst. 2 občanského soudního řádu (za použití § 64 s. ř. s.) a na § 26 odst. 2 zákona č. 85/196 Sb., o advokacii, v řízení před Nejvyšším správním soudem advokáta při úkonech právní pomoci zastoupit. Protože procesní následky tohoto pochybení by v důsledku byly totožné se shora učiněným závěrem, Nejvyšší správní se jimi pro nadbytečnost již v podrobnostech nezabýval.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu